

PRÁVNÍ STANOVISKO

Zadání: Právní stanovisko k limitům práva na informace a obraně proti jeho možnému zneužívání

Zadavatel: Městská část Praha 10
sídlo: Vinohradská 3218/169, 10000 Praha 10
IČO: 00063941
zastoupená Bc. Karolinou Götzovou, vedoucí odboru hospodářské správy

Vypracoval: Mazel a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.
sídlo: Belgická 276/20, Vinohrady, 120 00 Praha 2
IČO: 08164258
zastoupená Mgr. Michalem Mazlem, advokátem - společníkem

Zpracováno k datu: 14. 2. 2025

1. ÚVOD

1.1. Zadání

Na základě objednávky Městské části Praha 10, IČO: 00063941, se sídlem Vinohradská 3218/169, 10000 Praha 10 (dále jen „MČ“ nebo „Klient“) ze dne 10. 12. 2024 č. O1/91/2024/0485 jsme byli požádáni o posouzení a identifikaci zákonných a rozhodovací praxí stanovených možností omezení práva na informace a obrany proti zneužívání práva na informace.

Předmětem tohoto právního stanoviska je podrobný rozbor právních možností, jakým způsobem a kdy lze omezit právo na informace, přičemž vychází z konkrétních zkušeností a potřeb Klienta, a reaguje na výrazný nárůst počtu žádostí o informace v posledních letech, který Klient zaznamenal ve své praxi. Právní stanovisko zohledňuje platnou právní úpravu, zejména zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy, přičemž klade důraz na řešení situací, které Klient v rámci své činnosti reálně řeší. Zvláštní pozornost je věnována principu proporcionality a nezbytnosti při uplatňování omezení tohoto práva, a dále jednotlivým právním nástrojům, které klient jako povinný subjekt má k dispozici v rámci rozhodování o žádosti včetně rozhodování nadřízeným orgánem. Součástí stanoviska je také rozbor postupů a prostředků, kterými se lze bránit případnému zneužívání práva na informace, například situacím, kdy je toto právo využíváno, resp. kdy vede k újmě na právech jiných subjektů, nadměrnému zatěžování Klienta či jinému nevhodnému účelu.

Cílem tohoto stanoviska je pak posouzení zejména následujících oblastí:

- rozsah povinnosti poskytovat informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, při zohlednění rozhodovací praxe a účelu zákonné úpravy
- zákonné limity práva na informace,
- obrana proti zneužívání práva na informace,
- souběh uplatnění práva na informace dle InfZ a práva zastupitele na informace dle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

K vypracování stanoviska byly použity následující podklady předané Klientem:

- Žádosti o poskytnutí informací včetně rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 o (částečném) odmítnutí a rozhodnutí nadřízeného (odvolacího) orgánu z období let 2023-2024.

Dále jsme vycházeli z veřejně dostupných zdrojů, a to zejména:

- Metodická informace č. 2 k novelizaci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, provedená zákonem č. 241/2022 Sb. (k ostatním částem účinným od 1. 1. 2023, resp. 1. 1. 2024) ve znění ze dne 4. 10. 2024,

- Stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 ve znění ze dne 1. 6. 2022,
- Vyjádření odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ze dne 29. 9. 2023 č.j. MV-151080-2/ODK-2023,
- Výroční zprávy o činnosti městské části Praha 10 v oblasti poskytování informací za roky 2013-2023.

1.2. Použité prameny

- zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,
- relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu a správních soudů.

2. POPIS SOUČASNÉHO STAVU

Klient je jako územní samosprávný celek při výkonu samostatné působnosti povinným subjektem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“ či „zákon“). Klient je tak ze zákona povinen prostřednictvím svých orgánů poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti nebo činnosti. V případě přenesené působnosti vyřizuje žádosti (a je tedy povinným subjektem) ten orgán městské části, jenž tuto přenesenou působnost vykonává, resp., jemuž je daný úsek státní správy svěřen (např. stavební úřad). Pro účely dalšího rozboru bude z důvodu zjednodušení jednotně používán pojem „Klient“ jak pro územní samosprávný celek jako povinný subjekt, tak i pro jeho jednotlivé orgány, jež vykonávají přenesenou působnost, coby povinné subjekty.

Klient je tedy povinen postupovat podle pravidel stanovených InfZ, a to jak při poskytování informací na žádost, tak při zveřejňování informací způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zároveň je jeho povinností respektovat zákonem stanovené limity, jako je ochrana osobních údajů, obchodního tajemství či utajovaných informací, a v souladu s tím posuzovat jednotlivé žádosti o informace. Výkon této povinnosti je pod dohledem příslušných kontrolních orgánů, zejm. Hl. m. Praha – Magistrát hl. m. Prahy (dále jen také „**nadřízený orgán**“) a může být rovněž předmětem přezkumu v rámci správního soudnictví.

Jak vyplývá z výročních zpráv o činnosti městské části Praha 10 v oblasti poskytování informací za roky 2013-2023, počet podaných žádostí o informace za kalendářní rok neustále roste. Za období let 2013 až 2023 se počet žádostí zvýšil téměř o 50 %.

V roce 2023 Klient obdržel celkem 225 žádostí o informace. Ve 147 případech byla informace Klientem poskytnuta v plném rozsahu. Nicméně z důvodu složitosti musela být zákonná lhůta

MAZEL PARTNEŘI

Advokátní kancelář

pro poskytnutí informací v 54 případech prodloužena o deset dnů. V 67 případech Klient vydal rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí žádosti. Nejčastějšími důvody pro odmítnutí žádosti nebo její části byly neexistence požadovaných informací ve smyslu ust. § 11b InfZ a dotazy na názory a budoucí rozhodnutí ve smyslu ust. § 2 odst. 4 InfZ. Celkem 7 žádostí pak bylo, v souladu s ustanovením § 17 odst. 5 InfZ a ustanovením § 14 odst. 5 písm. c) InfZ, plně odloženo. Ve 4 případech žadatel svou žádost vzal zpět. Následně bylo podáno celkem 6 odvolání proti rozhodnutí Klienta. Ve 3 případech odvolání bylo ze strany nadřízeného orgánu rozhodnutí Klienta potvrzeno, v dalších 3 případech bylo ze strany nadřízeného orgánu odvolání vyhověno.

Z dalších informací předaných Klientem vyplývá, že počet žádostí o informace v roce 2024 dosáhl podobně vysoké hodnoty jako v roce 2023, přičemž počet podaných odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí žádosti a navazujících rozhodnutí nadřízeného orgánu se zněkolikanásobil. V posledních dvou letech se rovněž významně zvýšil počet žádostí o informace podaných zastupiteli městské části Praha 10, a to společně dle InfZ a zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZHMP“).

Nárůst počtu žádostí o informace se dle vyjádření Klienta výrazně promítá do jeho každodenní administrativní agendy. Rostoucí počet žádostí klade zvýšené nároky na personální kapacity a časové možnosti pracovníků Klienta, kteří se musí věnovat zpracování žádostí, včetně jejich evidování, vyhodnocování a přípravy odpovědí. Tato situace představuje značnou administrativní zátěž, zejména u žádostí, které jsou rozsáhlé nebo formulovány tak, že vyžadují složitější vyhledávání informací napříč různými odděleními nebo organizacemi. Navíc klient často čelí žádostem, jejichž řešení je komplikované z právního nebo faktického hlediska. Jde například o případy, kdy je nutné posoudit, zda požadovaná informace je informací ve smyslu InfZ, kterou je Klient povinen disponovat a poskytnout, či zda požadované informace nejsou chráněny jako osobní údaje, obchodní tajemství či jiné výjimky stanovené zákonem. Zároveň se Klient v některých případech setkává se zneužíváním práva na informace, kdy žadatelé uplatňují toto právo způsobem, který nadměrně zatěžuje jeho kapacity nebo sleduje záměry neslučitelné s účelem InfZ. Tyto situace jsou obzvláště problematické, neboť vyžadují citlivé posouzení, zda a jak je možné žadateli vyhovět, aniž by tím byla narušena efektivita činnosti klienta či jeho zákonné povinnosti.

V některých situacích klient dochází k závěru, že poskytnutí požadovaných informací není možné, a vydává rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Tato rozhodnutí bývají často předmětem odvolání ze strany žadatelů. Nadřízený orgán, který má pravomoc přezkoumávat rozhodnutí Klienta, však neztřídku dospívá k opačnému závěru. V důsledku toho jsou rozhodnutí Klienta rušena a Klient je povinen informace poskytnout, i když původně považoval jejich zveřejnění za nezákonné nebo nepřiměřené. Tato situace Klientovi způsobuje nejen právní nejistotu, ale také další administrativní komplikace spojené s opakovaným řešením těchto žádostí.

Sledovaným cílem Klienta je optimalizovat proces vyřizování žádostí o informace, aby lépe zvládal rostoucí objem práce, minimalizoval riziko rušení svých rozhodnutí nadřízeným orgánem a účinně se vypořádával se situacemi, kdy dochází ke zneužívání práva na informace.

M

3. PŘÁVNÍ STANOVISKO

3.1. Povinnost poskytovat informace dle InfZ

Právo na informace dle InfZ představuje základní pilíř transparentnosti veřejné správy a zajištění kontroly veřejnosti nad činností veřejných institucí. Klíčovou roli v této souvislosti hraje povinnost povinných subjektů poskytovat informace, přičemž správné pochopení rozsahu této povinnosti vyžaduje především přesné vymezení pojmu informace. Cílem této kapitoly je proto objasnit rozsah a charakter povinnosti Klienta jako povinného subjektu poskytovat informace dle InfZ, včetně výkladových otázek spojených s vymezením pojmu informace a praktických aspektů jejího naplnění.

3.1.1. Pojem informace

Podle ust. § 3 odst. 3 InfZ se za informaci považuje jakýkoliv obsah nebo jeho část, což zdůrazňuje velmi široký záběr tohoto pojmu. Tento obsah může být v jakémkoliv podobě, což znamená, že není omezen na určitý formát nebo způsob uchování. Zákon explicitně uvádí, že informace může být zaznamenána na jakémkoliv nosiči, čímž zahrnuje všechny typy médií používané k ukládání a přenosu informací.

Dle ustálené judikatury správních soudů poskytování informací spočívá primárně ve zpřístupnění jejich obsahu¹. Pokud však určitý obsah (např. telefonický hovor) nebyl zaznamenán na žádném nosiči nebo k určité skutečnosti vůbec nedošlo (např. neproběhlo plánované jednání), není možné takový „zaznamenaný obsah“ nebo jeho část poskytnout. Tento stav se označuje jako tzv. *neexistující informace* a povinný subjekt je v souladu s ust. § 11b InfZ oprávněn žádost o poskytnutí takové informace odmítnout (viz *dále čl. 3.1.2 tohoto stanoviska*).

Zaznamenání určité informace na nosiči však nelze chápat ryze formalisticky. Povinnost poskytovat informace se vztahuje rovněž na odpovědi na otázky, zda určité skutečnosti spadající do působnosti povinného subjektu nastaly, kdy a kde byly zaznamenány, případně zda vůbec zaznamenány nejsou. Je nutné rozlišovat mezi žádostí o poskytnutí konkrétního záznamu, který nemusí existovat, a žádostí o informaci, zda takový záznam existuje nebo zda došlo k jiné konkrétní skutečnosti. Informací podle ust. § 3 odst. 3 InfZ je tak každý údaj, který lze z existujících záznamů povinného subjektu dovodit, např. i v tom smyslu, že záznam z jednání nebyl pořizován. Například na dotaz, kdy a kde byly určité informace zveřejněny, je zcela adekvátní odpovědí konstatování „nikdy a nikde“². Nejvyšší správní soud navíc zdůraznil, že „*informace o tom, co se událo na jednání mezi pracovníky žalovaného (městský úřad) a krajského úřadu, pokud takové jednání proběhlo, může být uložena v paměti těchto pracovníků. Tuto informaci lze získat tím, že uvedené osoby sdělí, co se na jednání odebrálo, osobě vyřizující žádost o informaci. Alternativně může být zaznamenána ve formálních či neformálních dokumentech, jako jsou zápisy či poznámky z jednání. Bez důkladného prověření skutkového stavu proto nelze*

¹ Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008 č.j. 1 As 17/2008-67.

² Srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2014 č. j. 3 A 62/2012-141 či ze dne 17. 5. 2013 č.j. 8 A 135/2012-31.

*automaticky tvrdit, že taková informace neexistuje a nemůže být poskytnuta*³. Informační povinnost Klienta se tak vztahuje pouze k reálně existujícím informacím, neboť informace musí být nějakým způsobem zaznamenána, resp. zachycena tak, aby bylo možné ji kdykoli znovu zjistit, použít, sdělit, přecíst, vyslechnout apod.

3.1.2. Nehotová informace, nová (podkladová) informace a neexistující informace

Dle výročních zpráv Klienta k InfZ nejčastějšími důvody pro odmítnutí žádosti nebo její části byly zejména neexistence požadovaných informací ve smyslu ust. § 11b InfZ a dotazy na názory a budoucí rozhodnutí ve smyslu ust. § 2 odst. 4 InfZ.

Určení okamžiku vzniku informace a s tím spojené povinnosti Klienta informaci poskytnout žadateli může být v praxi ovšem poměrně složité. Povinnost povinného subjektu poskytovat informace se vztahuje pouze na události a skutečnosti, které existují, tj. již nastaly a trvají, resp. v případě, že lze jejich obsah považovat za „konečný“.

Informace je považována za konečnou, pokud byla schválena odpovědným pracovníkem nebo orgánem, případně pokud byla příprava fakticky ukončena (např. rozhodnutím nepokračovat v dalším zpracování). V takových případech by měl být koncept poskytnut, protože jde o fakticky hotovou informaci. Pokud se však s určitými údaji ještě dále aktivně nakládá, resp. pokud je jejich záznam nadále zpracováván a měněn, půjde o tzv. *nehotovou informaci*, tj. ve smyslu ust. § 3 odst. 3 SvInf o neexistující informaci.

Lze proto uzavřít, že pojem informace ve smyslu ust. § 3 odst. 3 InfZ nezahrnují nehotové materiály, jako jsou koncepty dokumentů, návrhy dopisů apod., na nichž se stále aktivně pracuje nebo jejichž obsah se dále mění, protože tyto nezachycují finální a definitivně zaznamenaný obsah. Neposkytování těchto nedokončených listin je především právní ochranou před zavádějícím informováním veřejnosti, jež by tyto nehotové a neověřené informace mohly způsobit.⁴ V případě, že povinný subjekt nemá zároveň zákonnou povinnost takovou informací disponovat a ani nemůže požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, budou naplněny podmínky pro odmítnutí žádosti dle ust. § 11b InfZ.

Od nehotových informací je třeba odlišovat tzv. *nové (podkladové) informace*, které jsou z hlediska povinného subjektu dokončené avšak slouží jako „podkladový“ materiál pro budoucí rozhodnutí či k jinému účelu. Takové informace totiž ve smyslu ust. § 3 odst. 3 SvInf existují a je možné aplikovat omezení z přístupu k této informaci podle § 11 odst. 1 písm. b) SvInf, avšak jen do doby, než je konečné rozhodnutí s využitím této informace přijato. Informace může pocházet jak od samotného povinného subjektu, tak od jiné osoby. Pojem „rozhodnutí“ uvedený v komentovaném ustanovení je třeba chápat v širším kontextu jako jakékoli řešení konkrétní záležitosti povinným

³ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2020 č.j. 2 As 26/2019-36.

⁴ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2009 č.j. 5 As 68/20098-60 či usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. IV. ÚS 2020/09.

subjektem“. Neomezuje se pouze na správní rozhodnutí v rámci správního řízení nebo na soudní rozhodnutí, ale zahrnuje například rozhodnutí zastupitelstva či rady obce nebo kraje, případně uzavření smlouvy povinným subjektem.⁵

Klient například v praxi řešil situaci, kdy odmítnul dle ust. § 11b InfZ žádost o poskytnutí plnění objednávky spočívající ve srovnávacím výzkumu výskytu rizikového chování u žáků základních škol z důvodu, že plněním nedisponuje, neboť s dodavatelem došlo k domluvě na prodloužení termínu plnění.⁶ Nadřízený orgán však jeho rozhodnutí zrušil, s tím, že není z rozhodnutí zřejmé, zda požadované informace skutečně neexistují, nebo existují v jejich dosud nezpracované formě (tj. data) a v takovém případě by Klient byl povinen informace poskytnout, neboť je lze jednoduchým úkonem, tj. vyžádáním dat od dodavatele získat.

S tímto rozhodnutím nadřízeného orgánu však nemůžeme souhlasit. Klient aplikoval důvod odmítnutí žádosti v souladu se zákonem, když se žádost týkala informace, kterou nebyl povinen ze zákona disponovat, plnění smluvních povinností je přitom pouze věcí smluvních stran.⁷ Předpoklad dispozice informací však neplynul ani ze smlouvy, neboť dodavatel po prodloužení termínu neměl povinnost plnění poskytnout, a to ani v částečné podobě ve formě samotných dat. Jednoduchým úkonem k získání informace nemůže být vyžádání informace od třetí strany, jak nesprávně dovodil nadřízený orgán, ale sestavení požadované informace ze „zdrojových“ informací, kterými povinný subjekt disponuje, v zásadě mechanickým způsobem.⁸ Po seznámení se s dalšími rozhodnutími nadřízeného orgánu je třeba konstatovat, že tento se ve své přezkumné činnosti dopouští opakovaně nezákonného výkladu tohoto ustanovení, když v rozporu s ustálenou judikaturou dovozuje povinnost Klienta žádat dodavatele o dřívější, resp. předběžné výstupy z důvodu plnění veřejnoprávních povinností dle InfZ.⁹

3.1.3. Dotazy na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Klient se opakovaně v žádostech o informace rovněž setkává s požadavkem na sdělení vyjádření jeho představitelů. Podle ust. § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí (v širším smyslu jako jakékoli řešení otázky náležející do působnosti povinného subjektu) a vytváření nových informací. Účelem předmětného ustanovení je chránit povinné subjekty před tím, aby na základě žádostí podle InfZ poskytovali žadatelům stanoviska k určitým otázkám, vysvětlovali výsledky své činnosti (např. kroky ve správním řízení), prováděli právní výklady nebo vytvářeli nové informace (např. právní expertizy, analýzy dat), která nemají

⁵ Viz Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 506.

⁶ Viz rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10 ze dne 8. 7. 2024, zn. P10 - 278393/2024.

⁷ Srov. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 9. 2015, č.j. 10 A 170/2014-59.

⁸ Viz Důvodová zpráva k zákonu č. 241/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů, resp. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67.

⁹ Viz např. rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP 730551/2024 ze dne 12. 4. 2024.

a ani nejsou povinny mít). Vše samozřejmě za předpokladu, že povinný subjekt již nějaké stanovisko nezaujal a jeho či třetí osoby názor, výklad apod. není zachycen a informace tak objektivně neexistuje. Povinné subjekty ovšem mohou nad rámec své zákonné povinnosti, v souladu se zásadami dobré správy, požadovaná sdělení dobrovolně poskytnout. V opačném případě jsou oprávněny žádost s odkazem na ust. § 2 odst. 4 InfZ ve spojení s ust. § 15 odst. 1 InfZ odmítnout.

V souvislosti s žádostmi o vyjádření představitelů Klienta lze dále konstatovat, že dle ustálené judikatury povinný subjekt nemá povinnost jakkoliv blíže a podrobněji vysvětlovat či odůvodňovat závěry, tvrzení, stanoviska či názory svých představitelů (vyslovené v médiích apod.). V případě, že by však měl k dispozici dokumenty, které se vztahují k uvedeným závěrům, tvrzením, stanoviskům či názorům, a které sloužily jako podklad pro jejich formulaci, je povinen tyto dokumenty na základě žádosti poskytnout, pokud tomu nebrání jiná zákonem stanovená překážka.¹⁰

Jak bylo uvedeno již výše, pokud se žadatel domáhá vytvoření nové informace je povinný subjekt oprávněn žádost odmítnout. Pro posouzení, zda žádost požaduje vytvoření nové informace, je klíčové odlišit samotné vytvoření nové informace od pouhého zpracování odpovědi na žádost. Vytváření nové informace lze rozlišit na dvě kategorie: buď jde o zcela nové údaje, které povinný subjekt nemá, nebo o specifické zpracování již existujících dat. Povinnost poskytnout informace se vztahuje na mechanické vyhledání a sestavení dat, nikoliv na činnosti vyžadující intelektuální přidanou hodnotu, jako jsou analýzy, právní hodnocení či komplexní zpracování dat. Klíčovým kritériem pro rozlišení je míra „*intelektuální náročnosti*“ přípravy odpovědi, nikoliv časová náročnost, která je řešena např. institutem úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání ve smyslu ust. § 17 InfZ. Nicméně jak dovodil Nejvyšší správní soud obecné kritérium v posuzování této otázky nelze stanovit, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech.¹¹ Za požadavek na vytvoření nové informace je tak judikaturou například považována žádost adresovaná České televizi jako povinnému subjektu na poskytnutí informace, kolikrát byli v určitém období do jednoho z jejich pořadů pozváni zástupci konkrétně vyjmenovaných profesí a poskytnutí dalších souvisejících informací. Nejvyšší správní soud v daném případě uvedl, že povinný subjekt správně odmítnul poskytnutí informací jako nové informace ve smyslu ust. § 2 odst. 4 InfZ. Pokud takovými informacemi sám nedisponuje, musel by totiž vytvořit novou strukturovanou analýzu příslušného pořadu, respektive pozvaných hostů a jejich profesního zařazení za sledované období.¹²

3.2. Omezení práva na informace

Právo na informace není absolutní a přes jeho zásadní význam pro zajištění transparentnosti a veřejné kontroly činnosti veřejné správy podléhá určitým omezením a výjimkám. InfZ výslovně stanoví důvody, na jejichž základě může být právo na informace omezeno, přičemž cílem těchto

¹⁰ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2010, č.j. 4 As 23/2010-61.

¹¹ Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011 – 67.

¹² Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2021 č.j. 3 As 37/2021-44.

omezení je chránit legitimní zájmy, které mohou být v kolizi s právem na informace. Důvody omezení jsou upraveny zejména v § 7 až 11 InfZ a zahrnují ochranu utajovaných informací (§ 7), ochranu soukromí a osobních údajů (§ 8a), zveřejňování informací o příjemcích veřejných prostředků (§ 8b) a příjmech fyzických osob (§ 8c), ochranu obchodního tajemství (§ 9), důvěrnost majetkových poměrů (§ 10) a další specifická omezení (§ 11).

Předmětem této kapitoly není podrobný rozbor všech výše uvedených důvodů, ale zaměření na ty aspekty, které jsou pro Klienta v praxi nejrelevantnější. Analyzovány budou především ty důvody omezení, které Klient při poskytování informací nejčastěji uplatňuje, s cílem poskytnout jasný právní rámec pro jejich aplikaci a zároveň minimalizovat rizika spojená s nesprávným postupem.

3.2.1. Ochrana osobních údajů

Ochrana osobních údajů podle ust. § 8a InfZ je navržena tak, aby chránila práva fyzických osob na soukromí a zacházení s jejich osobními údaji v souladu s platnými právními předpisy (pozn.: zejména Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „GDPR“ a zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů). Toto ustanovení vyvažuje právo veřejnosti na informace a ochranu soukromí. Podle § 8a odst. 1 InfZ platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Ustanovení § 8a odst. 2 InfZ však stanoví zvláštní pravidlo vůči § 8a odst. 1 téhož zákona: „Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“ Povinný subjekt poskytne informaci při současném splnění tří zákonných podmínek: 1) musí jít o osobní údaj týkající se 2) zaměstnance veřejné správy a 3) vypovídající o jeho úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Příkladem těchto údajů je jméno, příjmení a funkce, pracovní zařazení a náplň činnosti a informace o vzdělání a odborné způsobilosti. Povinný subjekt může poskytovat osobní údaje pouze na základě některého z právních titulů uvedených v čl. 6 GDPR (tj. zejména právní povinnost, oprávněný zájem nebo souhlas subjektu údajů).

Před poskytnutím osobních údajů je povinný subjekt povinen vždy provést test proporcionality, který zahrnuje test vhodnosti – zda je poskytnutí osobních údajů vhodné pro dosažení zamýšleného cíle (např. transparentnost veřejné správy), test nezbytnosti – zda je poskytnutí údajů nezbytné a nelze cíl dosáhnout méně invazivním způsobem a test proporcionality v užším smyslu (přiměřenosti) – zda zájem na poskytnutí informace převažuje nad zájmem na ochraně osobních údajů.¹³

¹³ Viz nálezný Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16.

3.2.2. Nová informace vzniklá při přípravě rozhodnutí

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ může povinný subjekt poskytnutí informace omezit jde-li o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

Novou informací je třeba rozumět údaje vzniklé v rámci rozhodovacího procesu, a to jak informace vytvořené samotným povinným subjektem, tak informace získané od jiných osob, pokud jsou určeny k použití při dalším rozhodování. Pojem „rozhodnutí“ je třeba chápat široce a zahrnuje nejen správní rozhodnutí vydaná v rámci správního řízení, ale také politická rozhodnutí zastupitelstev nebo rad obcí a krajů, případně rozhodnutí o uzavření smlouvy či jiné úkony povinného subjektu. Omezení nelze uplatnit v případech, kdy zvláštní zákon stanoví jinou úpravu, například u návrhů rozpočtů nebo procesů územního plánování. Novou informací může být například důvodová zpráva k politickému rozhodnutí, znalecký posudek, právní analýza nebo vyjádření odborů městského úřadu k majetkovému záměru. V praxi je nutné vždy posuzovat, zda se jedná o skutečně novou informaci vzniklou při přípravě rozhodnutí, protože omezování práva na informace musí být aplikováno restriktivně a pouze po nezbytně dlouhou dobu.

Rovněž jako v případě jiných omezení práva na informace, pokud povinný subjekt odmítne, nebo částečně odmítne poskytnout informace měl by ke svému rozhodnutí dojít na základě testu proporcionality a tento svůj úvahový postup srozumitelně v odůvodnění svého rozhodnutí popsat.

Dle relevantní judikatury nad zájmem na ochranu těchto informací často převáží veřejný zájem na transparentnosti, zejména u podkladových materiálů pro veřejná zasedání zastupitelstev, kde občané mají právo na předchozí seznámení s materiály pro kvalifikovanou diskusi.¹⁴ Naopak u podkladů pro neveřejná jednání rad nebo komisí bude nutné posouzení v každém jednotlivém případě. Omezení má být vázáno pouze na konkrétní dobu přípravy a nemůže být aplikováno po přijetí rozhodnutí, byť mohou existovat situace, kdy projednání věci bylo ukončeno bez formálního rozhodnutí, a o poskytnutí informace bude třeba rozhodnout podle konkrétních okolností.

Klient je v praxi často žádán o podkladové materiály výběrových či poptávkových řízení včetně zaslaných nabídek. Při posuzování těchto informací je nutné vycházet především z toho, že zasedání rady jsou neveřejná, mají „pracovní“ charakter a přístup k podkladovým materiálům dříve, než bude o určité záležitosti rozhodnuto, by mohl vést např. k riziku znevýhodnění některých subjektů (např. uchazečů o veřejnou zakázku) či nepřípustnému ovlivňování členů rady (typicky v případě rozhodování o pronájmech majetku).¹⁵ V případě veřejných zakázek zadávaných v zadávacím řízení dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, se uplatní speciální úprava k InfZ, na jejímž základě je zadavatel oprávněn odmítnout žádost o poskytnutí informace nad rámec důvodů uvedených v § 7 až 11 SvInf, a to tak, že mj. do ukončení zadávacího řízení neposkytne informace, které se týkají obsahu nabídek

¹⁴ Srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2013, č.j. 11 A 149/2012-63, [3023/2014 Sb. NSS].

¹⁵ Viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2017, č.j. 6 A 58/2015-39.

a osob, které se podílejí na průběhu zadávacího řízení.¹⁶ V popsanych situacích by měl proto Klient vždy provést test proporcionality a v případě, že dojde k závěru, že je nezbytné právo na informace omezit, odmítnout žádost z důvodu dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) InfZ.

3.3. Obrana proti zneužívání práva na informace

Klient se pravidelně setkává s žádostmi, které se vztahují k neexistujícím informacím nebo k informacím, jež byly již v minulosti posouzeny jako neposkytnutelné a na tomto základě opakovaně odmítnuty. Takové žádosti nejenže nepřinášejí nový přínos pro veřejnou kontrolu či transparentnost, ale vzhledem k jejich rozsahu a frekvenci představují nadměrnou zátěž, která narušuje plynulý chod agendy Klienta. Tato kapitola se zaměřuje na právní možnosti obrany proti zneužívání práva na informace a analyzuje postupy, jež mohou veřejným institucím pomoci efektivně čelit této problematice, aniž by bylo ohroženo legitimní právo veřejnosti na informace.

InfZ dlouho neobsahoval výslovné ustanovení, které by povinným subjektům umožnilo odmítat žádosti žadatelů, u nichž lze dovodit zneužití práva na informace, tedy takové jednání, při němž skutečným cílem žadatele není získání informace, ale jednání v rozporu s dobrými mravy (zpravidla) zatížení povinného subjektu vyřizováním podání a podnětů žadatele, včetně žádostí o informace. Změnu přinesla novela InfZ, která s účinností od 1. 1. 2023 do InfZ doplnila ustanovení § 11a, které umožňuje žádost pro zneužití práva odmítnout.¹⁷

Zákon definuje dva základní případy zneužití práva na informace. Prvním je situace, kdy je žádost využívána k nátlaku na fyzickou osobu, které se požadované informace týkají, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2 InfZ. Typickým příkladem je podávání žádostí, které detailně zkoumají osobní nebo pracovní podmínky konkrétní osoby, což ve spojení s dalšími okolnostmi může vést k závěru, že žádost představuje nátlak. Druhým případem je situace, kdy žádost způsobuje nepřiměřenou zátěž povinnému subjektu, například podáváním velkého množství žádostí bez obsahové souvislosti. Podle odst. 2 citovaného ustanovení však samotný počet nebo rozsah žádostí však nemůže být automaticky považován za zneužití práva.

Ustanovení § 11a InfZ není taxativní s tím, že by postihovalo veškeré myslitelné případy zneužití práva na informace, ale „vybírá“ pouze dva typické a v praxi se nejčastěji vyskytující případy zneužití práva na informace. Potenciálně nelze vyloučit ani jiné (zákonem výslovně nepředpokládané) případy zneužití práva, které nelze podřadit ani pod jednu z výše uvedených skutkových podstat. Tyto případy zneužití práva bude možné dále „postihovat“ jako faktické důvody a žádosti odmítat podle příslušné judikatury správních soudů, jako tomu bylo před přijetím novely. Podle Nejvyššího správního soudu je zneužitím práva „*situace, kdy někdo vykoná své subjektivní*

¹⁶ Viz § 218 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷ Zákon č. 241/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů.

právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takového chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. [...] Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, [...] soud neposkytne ochranu“.¹⁸

Ve shora uvedené situaci z Klientovy praxe by mohl přicházet v úvahu druhý zákonem aprobovaný případ, zejména pokud by bylo možné doložit, že žadatel opakovaně podává totožné žádosti s vědomím, že informace neexistují nebo nemohou být poskytnuty. Povinný subjekt totiž nese důkazní břemeno a musí jasně odůvodnit, proč je žádost v konkrétním případě zneužitím práva. Přitom je třeba zohlednit všechny okolnosti, které mohou indikovat, že žádost sleduje legitimní cíl. Důkazy zneužití práva by měly být přímé nebo alespoň nepřímé a vzájemně propojené tak, aby vedly k jednoznačnému závěru.

Zneužití práva je nicméně podle judikatury správních soudů prostředkem ultima ratio, který by měl být (až na případy na první pohled zjevné šikany) použit až jako poslední možnost a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, zejména principem právní jistoty, s nímž se – zcela logicky – nejvíce střetává.¹⁹ Ze závěrů judikatury správních soudů lze rovněž dovozovat tendenci k přístupu, podle něhož pokud se nejedná o případ extrémního (excesivního) a na první pohled zjevného zneužití práva (zjevná šikana, vedení sporů pro spory, mstění se „veřejné moci“, snaha o ochromení činnosti povinného subjektu atp.), měla by úvaze o zneužití práva předcházet úvaha povinného subjektu, zda se na požadované informace nevztahuje příslušný zákonný (tj. věcný) důvod pro odmítnutí informací (typicky např. ochrana osobních údajů) a zda tento věcný důvod nepřevažuje nad právem žadatele na informace.²⁰ V případě pochybností je třeba v souladu s judikaturou upřednostnit práva na informace a žádost vyřídít ve prospěch žadatele.²¹

3.4. Souběh uplatnění práva na informace dle InfZ a práva zastupitele na informace

Souběh práva na informace dle InfZ a práva zastupitelů na informace dle ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), resp. dle ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP představuje v praxi často diskutovanou problematiku. Význam této otázky podtrhuje skutečnost, že téměř třetina žádostí o informace, které Klient obdržel v loňském roce, pocházela právě od členů zastupitelstva Městské části Praha 10. Tento fakt poukazuje nejen na aktivní využívání práva na informace zastupiteli, ale také na potenciální nejasnosti a konflikty, které mohou vznikat při interpretaci a aplikaci obou právních režimů. Cílem této kapitoly je analyzovat specifika těchto dvou práv, jejich vzájemné vztahy a možné střety v kontextu výkonu práva zastupitelů na informace, a nalézt pro Klienta vhodná řešení.

¹⁸ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS, na nějž navázal rozsudek rozšířeného senátu ze dne 16. 10. 2008, č. j. 7 Afs 54/2006-155, č. 1778/2009 Sb. NSS, bod 68.

¹⁹ Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. dubna 2022, č. j. 1 As 96/2021-43 či rozsudek ze dne 4. srpna 2022, č. j. 1 As 14/2022-38

²⁰ Viz Metodická informace č. 2 k novelizaci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, MVČR, 2022, ve znění k 4. 10. 2024, s. 31.

²¹ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2010, č. j. 1 As 54/2010 – 29.

3.4.1. Subsidiární použití InfZ

Podle ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP, má člen zastupitelstva hlavního města Prahy při výkonu své funkce právo požadovat od zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy, jakož i od zaměstnanců právnických osob, které hlavní město Praha založilo nebo zřídilo, informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce, nestanoví-li zákon jinak.

ZHMP konkrétně neupravuje podmínky přístupu zastupitelů k informacím, a to ani hmotněprávní, ani procesní, a na rozdíl od zákona o obcích nestanoví ani maximální lhůtu pro vyřízení žádosti. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dlouhodobě zastává názor, že při vyřizování žádostí zastupitelů o informace související s výkonem jejich funkce se subsidiárně uplatní procesní ustanovení Inf, a to bez ohledu na to, zda jsou žádosti podávány podle InfZ či podle jiného právního předpisu, např. podle ZHMP.²²

V praxi nicméně stále činí podávání žádostí o informace zastupiteli problémy, neboť ohledně aplikace hmotněprávních ustanovení InfZ, včetně omezení práva na informace dle § 7 až 11 Inf či pravidel pro úhradu nákladů dle § 17 Inf vznikají nejasnosti, což vede k rozdílným přístupům povinných subjektů a nadřízených orgánů a k právní nejistotě při uplatňování práv zastupitelů na informace.

Obecně lze konstatovat, že z judikatury vyplývá postavení zastupitele jako tzv. **privilegovaného žadatele**, který v případě, že požádá o informace, na které má nárok dle ZHMP (*ke rozsahu informace podrobně viz čl. 3.4.2 tohoto stanoviska*), má na rozdíl od „běžného“ žadatele podle InfZ právo na přímý a obsahově neomezený přístup k informacím. Právo zastupitele na informace může být proto širším než právo na informace „běžného žadatele“.²³ Uvedené znamená, že požadované dokumenty nelze zastupiteli poskytnout v tzv. anonymizované podobě (osobní údaje a jiné informace chráněné podle informačního zákona nelze začernit). Podle Stanoviska odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 ve znění ze dne 1. 6. 2022 (dále jen „**Stanovisko**“) nelze v případě žádosti o informace podané zastupitelem aplikovat ta ustanovení InfZ, která by vedla k menšímu rozsahu práva na informace (tj. hmotněprávní ustanovení omezující zpřístupnění informace a ta hmotněprávní ustanovení, která jdou k tíži zastupitele). Podle Stanoviska to znamená, že v případě žádosti o informace, na které má zastupitel nárok dle ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP, nelze aplikovat ust. § 7 až 11, ani ust. § 17 InfZ.²⁴ **Tento kategorický závěr Stanoviska nicméně považujeme za poněkud problematický. Jak dále rozebereme, správní soudy využití těchto ustanovení nevylučují, pokud dovodily povinnost povinného subjektu provést test proporcionality a zvážit argumenty ve prospěch či neprospěch poskytnutí informací, a to s ohledem na individuální okolnosti případu.**

²² Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. února 2017, č. j. 7 As 349/2016 - 23 či ze dne 4. 5. 2022, č.j. 3 As 46/2022-42.

²³ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. února 2020, č. j. 4 As 385/2019 – 55.

²⁴ Viz Stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 ve znění ze dne 1. 6. 2022, s. 9.

3.4.2. Rozsah informací poskytovaných zastupiteli podle ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP

Právo zastupitele na informace podle ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP se vztahuje na informace související s výkonem samostatné působnosti Klienta (obce), nikoliv s přenesenou působností (tj. například přestupková agenda, stavební a územní rozhodování apod.).

Toto právo zahrnuje informace bez ohledu na to, zda pocházejí ze samostatné působnosti zastupitelstva, rady, městského úřadu, nebo z činnosti příspěvkových organizací či jiných právnických osob, které Klient v rámci samostatné působnosti založil nebo zřídil.

Podstatné je však to, zda informace souvisí s výkonem funkce zastupitele ve smyslu ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP. Při tomto posuzování je třeba brát v potaz účel uvedeného ustanovení, kterým je zajistit řádný výkon mandátu členy zastupitelstva, což nepochybně vyžaduje, aby zastupitelé měli přístup k úplným informacím týkajícím se samosprávné činnosti městské části. Právo na informace má zastupitelé zajistit podklady potřebné k odpovědnému rozhodování na jednání zastupitelstva a k plnění jeho povinností.

V rozhodovací činnosti správních soudů se objevuje právní názor, že **množinu informací, které souvisí s výkonem funkce zastupitele je třeba pojímat spíše úžeji**, totiž nikoliv jako veškeré informace vypovídající o samostatné působnosti obce (např. i tam, kde zastupitelé nenáleží rozhodovací pravomoc), ale **jako informace potřebné k (aktuálnímu) rozhodování v zastupitelstvu**. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ve svém rozhodnutí konstatoval, že informační oprávnění zastupitele dle zákona o obcích nelze pojímat tak široce, že by měl zastupitel bez dalšího právo na poskytnutí soukromoprávních smluv uzavřených mezi obcí a třetími subjekty (pozn.: rozhodování o uzavření smlouvy patří do kompetence rady), aby posoudil hospodárnost vynakládání finančních prostředků města. Soud vzal rovněž v úvahu, že zastupitelstvo v době, kdy bylo o zastupitelově žádosti rozhodováno, nemělo na programu žádné jednání, které by s předmětnými smlouvami souviselo. Žádost o informaci tak měl povinný subjekt posoudit dle InfZ jako by ji podal běžný žadatel a případně tuto odmítnout na základě zákonem stanoveného důvodu (např. ochrana obchodního tajemství).²⁵ Obdobně Městský soud v Praze při rozhodování zpřístupnění zprávy o šikaně na obci zřízené škole zastupiteli zohlednil, že řešení záležitostí právnických osob zřízených obcí bylo vyhrazeno pouze radě obce, a nikoli zastupitelstvu a tedy „*byla snížena intenzita nezbytnosti informovat dopodrobna zastupitele o vzniknuvších problémech, včetně poskytnutí posudku bez jakýchkoli anonymizačních zásabů, neboť pokud zastupitelé ve věci pravomocně nerozhodovali, nebyl dán zásadní důvod, pro který by museli být dopodrobna (včetně jmen útočníků a obětí) seznámeni s nastalými problémy v 4. třídě školy.*“²⁶ Informace tak byla zastupiteli poskytnuta po provedení testu proporcionality jako běžnému žadateli dle InfZ v souladu s ust. § 8a v anonymizované podobě.

²⁵ Viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 13. 12. 2017, č.j. 59 A 22/2016-193.

²⁶ Viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2019, č.j. 14 A 89/2017-47.

Výše uvedené právní závěry a interpretace vycházejí z praxe nižších soudů, a nelze je tak bez potvrzení Nejvyšším správním soudem považovat za závazné. Nutno ovšem konstatovat, že ani Nejvyšší správní soud nepovažuje právo zastupitele na informace vztahující se k výkonu jeho funkce podle ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP za bezbřehé, když připouští, že dané právo podléhá testu proporcionality a případnému omezení ze zákonem stanovených důvodů (v daném případě bylo s právem na informace poměřován zájem na zajištění bezpečnosti).²⁷ Člen zastupitelstva obce tak nemá „automaticky“ (bez dalšího) nárok na informace vypovídající o samostatné působnosti obce. Je nezbytné v každém jednotlivém případě posuzovat, s ohledem na konkrétní okolnosti, zda je legitimní omezení jednoho práva ve prospěch práva na informace.

Tento závěr ostatně vyplývá i ze stanoviska Ministerstva vnitra k žádosti o výklad poskytování informací členům zastupitelstva obce. Přestože se uvedené stanovisko týká žádosti zastupitele o informace o platech a odměnách jednotlivých zaměstnanců obce, domníváme se, že jeho závěry opírající se o východiska nálezu Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 jsou plně aplikovatelné i na jiné osobní či jiné údaje a informace, které se mohou stát předmětem žádosti o informace. Podle Ministerstva vnitra „*v každém jednotlivém případě, kdy se žádost o informace dostává do kolize s ochranou osobních údajů nebo jiným základním právem (či veřejným zájmem), je nutno provádět test proporcionality a zvážit argumenty ve prospěch či neprospěch poskytnutí informací, a to s ohledem na individuální okolnosti případu. Nelze jinými slovy vycházet z předpokladu, že právo na informace má vždy (za každých okolností) přednost před ochranou osobních údajů nebo naopak, ale je nutné v každém případě, tj. s ohledem na individuální okolnosti, posuzovat, zda je legitimní omezení práva na soukromí ve prospěch práva na informace. Při tomto posuzování by obec měla v kontextu příslušné judikatury soudů zohlednit i např. účel, pro který zastupitel danou informaci žádá, legitimnost uvedeného účelu ve vazbě na postavení a úkoly dotyčného zastupitele a způsobilost požadované informace ke sledovanému účelu přispět.*“²⁸

Pro úplnost je třeba doplnit, že informace může souviset s výkonem funkce zastupitele, ale přesto může být Klient oprávněn žádost o její poskytnutí odmítnout. Tato situace může nastat hned z několika důvodů. Předně může být žádost zastupitele odmítnuta, pokud požadovaná informace neexistuje. V této souvislosti upozorňujeme, že za neexistující informaci je považována i tzv. nehotová informace. Zastupitel tak nemá právo na poskytnutí informace, pokud se s touto ještě dále aktivně nakládá, resp. pokud je její záznam nadále zpracováván a měněn (viz čl. 3.1.2. tohoto stanoviska). Z rozhodovací činnosti nadřízeného orgánu je zřejmé, že tento dlouhodobě zastává názor, že privilegovaný žadatel má právo na poskytnutí i takových informací, které nemají dosud ucelený charakter, tedy tzv. nehotových informací. Jsme přesvědčení, že tento extenzivní výklad nadřízeného orgánu nemá oporu v právním řádu ani v relevantní judikatuře správních soudů.

V případě, že Klient nemá zároveň zákonnou povinnost takovou informací disponovat a ani nemůže požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které má, budou naplněny podmínky pro odmítnutí žádosti dle ust. § 11b InfZ. Podle § 2 odst. 4 InfZ

²⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2024, č.j. 8 As 184/2022-45.

²⁸ Viz Vyjádření odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ze dne 29. 9. 2023 č.j. MV-151080-2/ODK-2023.

se povinnost poskytovat informace nevztahuje na dotazy týkající se názorů, budoucích rozhodnutí nebo vytváření nových informací. Pokud zastupitel žádá o názor nebo budoucí rozhodnutí, jeho podání se posuzuje podle ust. § 51 odst. 2 písm. b) ZHMP, které mu zaručuje právo vznášet dotazy, připomínky a podněty. V takovém případě má zastupitel nárok na odpověď, nicméně dle judikatury nelze na vyřízení podnětu použít procesní postup dle InfZ.²⁹ Zastupitel tedy musí v zákonem stanovené lhůtě 30 dnů obdržet odpověď, nemá však právo na věcné projednání tohoto podání a odpovědi může být i informace, že příslušný subjekt věc vzal na vědomí a nebude se jím dále zabývat. Soudní ochrana je pak vyloučena, resp. připadala by v úvahu jen v případě nečinnosti příslušného subjektu. Konečně ani zastupitel dle ZHMP nemá právo na vytvoření nové informace a takovou žádost lze s odkazem na ust. § 2 odst. 4 odmítnout.

Máme tak za to, že poskytnutí informací zastupitelům Klienta dle ust. § 51 odst. 2 písm.

c) ZHMP může být odmítnuto pouze tehdy, pokud požadovaná informace nesouvisí s výkonem funkce zastupitele (zejména se jedná o agendu přenesené působnosti), nebo pokud na základě testu proporcionality převáží ochrana jiných zájmů, například ochrana osobních údajů, nad právem zastupitele na informace. To se obvykle týká situací, kdy dané informace zastupitel pro rozhodovací činnost zjevně nepotřebuje, resp. jde-li o informace, které se nevztahují k věcem přímo projednávaným, respektive projednávatelným zastupitelstvem. Informace pak mohou být zastupiteli poskytnuty v anonymizované podobě jako běžnému žadateli.

3.4.3. Úhrada nákladů za poskytnutí informace

V souladu s ust. § 17 odst. 1 InfZ je po žadateli možné požadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, přičemž výše této úhrady nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a odesláním informací žadateli. Zákon o obcích, resp. ZHMP však stanoví právo zastupitele na informace související s výkonem jeho funkce jako bezplatné. Žádost zastupitele o informace vztahující se k výkonu jeho funkce, podaná s odkazem na Inf (případně ve spojení s ust. § 82 písm. c) zákona o obcích či ust. § 51 odst. 2 písm. c) ZHMP), se proto vyřídí postupem podle Inf, tedy ve lhůtách v něm stanovených, avšak jako žádost privilegovaného žadatele bez možnosti žádat úhradu.³⁰

Podle Stanoviska v případech, kdy žádost o informace zjevně překračuje přiměřenou míru, lze připustit, že obec za určitých podmínek může požadovat úhradu materiálových nákladů, jako jsou náklady na pořízení kopií a odeslání informací, nikoli však za vyhledávání požadovaných informací. Podmínkou takového postupu je, aby požadavek zastupitele byl zcela zjevně nepřiměřený vzhledem k možnostem obce a rozsahu požadovaných informací. Dále musí obec zastupiteli nabídnout bezplatnou alternativu, například umožnit nahlédnutí do dokumentů s možností pořídit si kopie vlastním záznamovým zařízením. Pokud zastupitel této možnosti nevyužije a žádá

²⁹ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2016, č.j. 3 As 70/2015-29.

³⁰ Viz Potěšil, L., Furek, A., Hejč, D., Chmelík, V., Rigel, F., Škop, J. *Zákon o obcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 503.

například o pořízení kopií v rozsahu, který je pro obec nepřiměřeně nákladný, má obec právo požadovat úhradu těchto nákladů. Vždy je však nutné posoudit konkrétní okolnosti případu.³¹

Z výše uvedeného vyplývá, že vyhledávání požadovaných informací nemůže být zastupiteli zpoplatněno, a to bez ohledu na časovou náročnost vyhledávání. Po zastupiteli lze požadovat úhradu materiálových nákladů, a to pouze v případě, že rozsah informací je zjevně nepřiměřený ve vztahu k podmínkám Klienta. Pokud by však zastupitel požadoval rozsáhlé množství informací, jejichž vyhledání by bylo mimořádně náročné, a vykonával by své právo na informace způsobem, který je v rozporu s jeho účelem, bylo by za splnění dalších podmínek možné uvažovat o odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva (více viz čl. 3.4.4 tohoto stanoviska).

3.4.4. Zneužití práva na informace

Právo na informace patří mezi klíčové nástroje, které zastupitelům obcí umožňují efektivně vykonávat jejich funkci a plnit povinnosti spojené s rozhodováním a kontrolou činnosti samosprávy. Stejně jako každé jiné právo však může být i právo zastupitele na informace zneužito způsobem, který neslouží legitimnímu účelu, a naopak zatěžuje obec nepřiměřenými požadavky. Zneužití práva na informace může mít v daném případě různé podoby – od neodůvodněně rozsáhlých a opakujících se žádostí, přes požadavky na informace, které nejsou relevantní pro výkon funkce zastupitele, až po žádosti, jejichž cílem je záměrné blokování nebo ztěžování činnosti obecního úřadu. Takové jednání ovšem nepožívá právní ochranu. V případě zastupitele nelze na rozdíl od běžného žadatele aplikovat ust. § 11a InfZ, to ovšem nevylučuje, aby byly přiměřeně použity jeho principy a východiska, resp. výše uvedené judikатурní závěry ke zneužití práva na informace (viz čl. 3.3 tohoto stanoviska).

Zastupitel jako tzv. privilegovaný žadatel o informace, který s přihlédnutím k působnosti zastupitelstev vymezené v ust. § 84 zákona o obcích, resp. ust. § 89 ZHMP a pravomoci zastupitelů vymezené v ust. 82 písm. c) zákona o obcích, resp. § 51 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 87 odst. 3 ZHMP, plní úkoly dozoru veřejnosti, respektive roli tzv. společenského hlídacího psa.³² Postavení tzv. společenského hlídacího psa však samo o sobě nevylučuje, že i ze strany takového subjektu může dojít ke zneužití práva na informace.³³ Nicméně je třeba vždy důsledně rozlišovat mezi intenzivním výkonem práva zastupitele, který může být v některých situacích náročný pro obec, a jeho zneužitím. Právo na informace slouží k posílení kontroly, transparentnosti a efektivnímu rozhodování zastupitelů. Zásah do tohoto práva by měl být výjimečný a vždy odůvodněný konkrétními okolnostmi. Opatření obce, která omezují výkon tohoto práva, musí být v souladu s principem proporcionality – tedy přiměřená ve vztahu k legitimnímu cíli, který mají chránit, a nesmějí zasahovat do práv zastupitelů více, než je nezbytně nutné. Klientovi lze proto doporučit,

³¹ Viz Stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 ve znění ze dne 1. 6. 2022, s. 14.

³² Viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2020, č.j. 10 A 44/2018-70.

³³ Srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2023, č.j. 17 A 77/2023-48.

aby takovou šikanózní žádost důsledně posoudil a případné odmítnutí náležitě odůvodnil, aby bylo zřejmé, proč žádost nespĺňuje zákonné požadavky.

3.5. Procesní obrana povinného subjektu proti rozhodnutí nadřizového orgánu

Z podkladů poskytnutých Klientem je zřejmé, že při aplikaci InfZ naráží na situace, kdy má odlišný právní názor než nadřizovaný orgán, který přezkoumává jeho rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Tyto rozdíly mohou vyplývat z různé interpretace zákonných výjimek, ochrany práv třetích osob apod. Nadřizovaný orgán rovněž může ve svém rozhodnutí klást důraz na jiný aspekt veřejného zájmu. Klient je přitom odpovědný nejen za plnění své zákonné povinnosti poskytovat informace, ale i za ochranu citlivých údajů, které by mohly být neoprávněným zveřejněním zneužity. Obrana proti rozhodnutí nadřizového orgánu je v tomto kontextu klíčová i pro zajištění právní jistoty a předvídatelnosti aplikace práva.

Klient nemá možnost podat žalobu proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Tento princip vychází z ustálené judikatury, která správním orgánům upírá legitimaci brojit proti rozhodnutím svých nadřizovaných orgánů. Pokud stát, veřejnoprávní korporace nebo jiná osoba vystupuje jako nositel veřejné moci, nemá žádná subjektivní práva. Proto pokud Klient jako správní orgán I. stupně nesouhlasí s rozhodováním nadřizového orgánu, nemůže podat správní žalobu.³⁴ Eventuální rozpor v právních názorech mezi instančně vyšším a instančně nižším orgánem uvnitř veřejné moci je vyřešen subordinací, tedy vztahem nadřizovanosti a podřizovanosti.³⁵ Pro úplnost dodáváme, že o jinou situaci by se jednalo, pokud by povinným subjektem byla osoba odlišná od státu - veřejnoprávní korporace (např. Česká televize, Český rozhlas apod.) a také nejruznější osoby soukromého práva – obchodní korporace. Z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vyplývá, že tyto osoby mají veřejná subjektivní práva, zejména základní právo na informační sebeurčení (čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), a proto mají právo podat proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu správní žalobu.³⁶

Klient však dle našeho názoru není zcela zbaven možnosti procesní obrany, zejména pokud existují důvodné pochybnosti o zákonnosti rozhodnutí nadřizového orgánu. V případě, že Klient nesouhlasí s rozhodnutím nadřizového orgánu má možnost podat podnět k Úřadu pro ochranu osobních údajů, který má ve smyslu ust. § 16b InfZ pravomoc z moci úřední zahájit přezkumné řízení.

Pokud je přezkumné řízení zahájeno, má Úřad pro ochranu osobních údajů pravomoc rozhodnutí nadřizového orgánu zrušit nebo změnit, pokud zjistí, že bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Podáním podnětu Klient může hájit své stanovisko, aniž by docházelo k přímému zpochybnění hierarchické pravomoci nadřizového orgánu v rámci správního řízení. Limitem uvedeného postupu je samozřejmě skutečnost, že podnět není návrhem na zahájení přezkumného

³⁴ Např. viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2003, č.j. 7 A 32/2002-23, č. 32/2003 Sb. NSS.

³⁵ Srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2020, č.j. 8 Afs 128/2018-46, č. 4006/2020 Sb. NSS.

³⁶ Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020, č.j. 10 As 244/2020-40, Sb. NSS č. 4112/2021.

řízení a na provedení přezkumného řízení není právní nárok. Dále v případě, že nadřízený orgán vydá informační příkaz dle ust. § 16 odst. 5 InfZ bude Klient povinen ve stanovené lhůtě požadovanou informaci poskytnout a výsledkem případného přezkumného řízení by poté mohlo být toliko vyřešení sporných právních otázek pro rozhodování o budoucích žádostech.

4. ZÁVĚR

Poskytování informací podle InfZ představuje zásadní mechanismus zajišťující transparentnost veřejné správy a přístup veřejnosti k informacím. Klient má zákonnou povinnost informace poskytovat, avšak tato povinnost není absolutní. Rozsah této povinnosti je dán primárně vymezením pojmu informace. Informační povinnost se vztahuje pouze k reálně existujícím informacím, neboť informace musí být nějakým způsobem zaznamenána, resp. zachycena tak, aby bylo možné ji kdykoli znovu zjistit, použít, sdělit, přechít, vyslechnout apod., a to i pokud je možné informaci jednoduchým úkonem sestavit z informací, kterými povinný subjekt disponuje. Za informace se nepovažují a Klient je tak není povinen poskytnout tzv. nehotové informace, tj. koncepty dokumentů, návrhy dopisů apod., na nichž se stále aktivně pracuje nebo jejichž obsah se dále mění, protože tyto nezachycují finální a definitivně zaznamenaný obsah.

Existují výjimky, které umožňují omezit právo na informace z důvodu ochrany veřejných zájmů, práv třetích osob či jiných zákonem chráněných hodnot, jako je ochrana utajovaných skutečností, osobních údajů či obchodního tajemství. Pokud Klient odmítne, nebo částečně odmítne poskytnout informace měl by ke svému rozhodnutí dojít vždy na základě testu proporcionality a tento svůj úvahový postup srozumitelně v odůvodnění svého rozhodnutí popsat.

Pokud je právo na informace uplatňováno zjevně zneužívajícím způsobem, má Klient možnost žádost odmítnout. Taková situace může nastat například tehdy, kdy žadatel vytváří nepřiměřenou zátěž pro povinný subjekt tím, že podává velké množství žádostí bez obsahové návaznosti, nebo opakovaně žádá o informace, které již byly posouzeny jako neposkytnutelné a odmítnuty. Klient však nese důkazní břemeno a musí přesvědčivě zdůvodnit, proč je konkrétní žádost považována za zneužití práva. Při posuzování je třeba vzít v úvahu veškeré relevantní okolnosti, které by mohly naznačovat, že žádost sleduje legitimní účel. V případě pochybností je třeba v souladu s judikaturou, která považuje odmítnutí z důvodu zneužití práva jako prostředek ultima ratio, upřednostnit práva na informace a žádost vyřídit ve prospěch žadatele.

Pokud žádost o informace podá zastupitel Klienta, je považován za takzvaného privilegovaného žadatele. Poskytnutí informací zastupiteli může být odmítnuto pouze tehdy, pokud požadovaná informace nesouvisí s výkonem jeho funkce (zejména se jedná o agendu přenesené působnosti), nebo pokud na základě testu proporcionality převáží ochrana jiných zájmů, například ochrana osobních údajů, nad právem zastupitele na informace. To se obvykle týká situací, kdy dané informace zastupitel pro rozhodovací

činnost zjevně nepotřebuje, resp. jde-li o informace, které se nevztahují k věcem přímo projednávaným, respektive projednatelným zastupitelstvem. Informace pak mohou být zastupiteli poskytnuty v anonymizované podobě jako běžnému žadateli. Zastupiteli nelze účtovat poplatek za vyhledávání požadovaných informací. Úhrada materiálových nákladů může být po zastupiteli požadována pouze tehdy, pokud je rozsah požadovaných informací zjevně nepřiměřený vzhledem k možnostem Klienta.

S ohledem na dynamický vývoj právní úpravy v oblasti poskytování informací doporučujeme průběžně sledovat nejen legislativní změny, ale také aktuální judikaturu soudů, výklady Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů, jakož i stanoviska odborných nevládních organizací, například Otevřená společnost, o.p.s. Tyto zdroje mohou zásadně ovlivnit praktickou aplikaci právních předpisů a pomoci předejít případným rizikům. V případě zájmu jsme připraveni poskytnout odbornou právní podporu při řešení konkrétních otázek či komplikovaných situací.

5. VÝHRADY

Obsah výše uvedeného právního stanoviska je předmětem následujících omezení a výhrad:

Právní stanovisko vychází z řady předpokladů (na které zpracovatel v textu zpravidla výslovně upozorňuje), jejichž naplnění nelze v tuto chvíli dostatečně ověřit, či je nelze ověřit v rámci právního zhodnocení v rozsahu časové dotace udělené Klientem.

Právní stanovisko bylo provedeno výlučně na základě podkladů a informací předaných Klientem v rozsahu dle jeho zadání.

Nelze předem zaručit právní názor kontrolních orgánů nebo soudů při případné kontrole nebo soudním sporu vzniklém v souvislosti s uvedeným zhodnocením. Tento právní rozbor byl vypracován s ohledem na předložené dokumenty a s ohledem na obsah právního řádu České republiky k okamžiku jeho vzniku.

Právní stanovisko je určeno výhradně pro Klienta a bez souhlasu zpracovatele není možné je poskytnout třetí osobě. Toto právní stanovisko nelze použít pro účely civilního, trestního, správního či jiného řízení bez souhlasu zpracovatele.

Mazel a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

Mgr. Michal Mazel, advokát – společník

From: Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10)
Sent: Monday, January 27, 2025 1:00 PM
To: stepan.vrstala@akmazel.cz
Subject: FW: Žádost o posunutí termínu plnění

Vážený pane magistře,
žádost o posunutí termínu akceptujeme.

S pozdravem,

Bc. Karolina Götzová
Odbor hospodářské správy
Vedoucí odboru

Tel.: +420 267 093 404

Mobil: +420 608 823 977

e-mail:

karolina.gotzova@praha10.cz

www.praha10.cz

Úřad městské části Praha 10
Vinohradská 3218/169, 100
00 Praha 10

From: Hatalová Jana (ÚMČ Praha 10) <Jana.Hatalova@praha10.cz>
Sent: Monday, January 27, 2025 12:31 PM
To: Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10) <Karolina.Gotzova@praha10.cz>
Subject: RE: Žádost o posunutí termínu plnění

Vážená paní bakalářko,

s posunutím termínu vyhotovení právního stanoviska, vzhledem ke složitosti posuzované právní oblasti, souhlasím.

S pozdravem

PRAHA 10

JUDr. Jana Hatalová, MBA

tajemnice ÚMČ Praha 10

Tel.: +420 267 093 453

e-mail:

jana.hatalova@praha10.cz

www.praha10.cz

Úřad městské části Praha 10

Vinohradská 3218/169, 100

00 Praha 10

From: Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10) <Karolina.Gotzova@praha10.cz>

Sent: Friday, January 24, 2025 2:34 PM

To: Hatalová Jana (ÚMČ Praha 10) <Jana.Hatalova@praha10.cz>

Cc: Randýsková Radka (ÚMČ Praha 10) <Radka.Randyskova@praha10.cz>; Šustrová Petra (ÚMČ Praha 10) <Petra.Sustrova@praha10.cz>

Subject: FW: Žádost o posunutí termínu plnění

Importance: High

Vážená paní tajemnice,

dovoluji si Vás požádat o stanovisko k žádosti advokátní kanceláře Mazel & Partneři o posunutí termínu vyhotovení právního stanoviska v rámci objednávky na téma „**Příprava právního stanoviska k omezení práva na informace a obraně proti zneužívání práva na informace.**“

Prosím o Vaše vyjádření k možnosti posunutí termínu plnění.

S pozdravem,

Bc. Karolina Götzová

Odbor hospodářské správy

Vedoucí odboru

Tel.: +420 267 093 404

Mobil: +420 608 823 977

e-mail:

karolina.gotzova@praha10.cz

www.praha10.cz

Úřad městské části Praha 10

Vinohradská 3218/169, 100

00 Praha 10

From: stepan.vrstala@akmazel.cz <stepan.vrstala@akmazel.cz>

Sent: Friday, January 24, 2025 2:16 PM

To: Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10) <Karolina.Gotzova@praha10.cz>

Subject: FW: Žádost o posunutí termínu plnění

Vážená paní Götzová,

dovolte mi, abych se na Vás opětovně obrátil s žádostí o prodloužení termínu vyhotovení právního stanoviska na základě objednávky č. O1/91/2024/0485.

Vzhledem k povaze problematiky a naší snaze zajistit maximální kvalitu a preciznost zpracování dokumentu, bychom rádi požádali ještě o jedno prodloužení termínu plnění, a to **do 14. 2. 2025**. Toto prodloužení je nezbytné z důvodu důkladnějšího posouzení relevantních právních aspektů a zajištění, aby výstup odpovídal vysokým standardům, které od nás očekáváte.

Pokud by Vám navrhovaný nový termín nevyhovoval, prosím, dejte mi vědět, abychom mohli společně nalézt jiné vhodné řešení. Jsem připraven/a Vám být k dispozici a případně konzultovat možnosti, které by byly oboustranně přijatelné.

Děkuji předem za Vaše pochopení a vstřícnost.

S pozdravem

MAZEL
PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Mgr. Štěpán Vršála

Trvale spolupracující advokát

M: [+420 725 943 213](tel:+420725943213)

T: [+420 223 554 176](tel:+420223554176)

E: stepan.vrstala@akmazel.cz

Belgická 276/20, 120 00 Praha 2

www.akmazel.cz

Tato zpráva a její případné přílohy jsou důvěrné. Odesílatelem této zprávy je advokát zapsaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Pokud nejste zamýšleným příjemcem, nesmíte kopírovat tuto zprávu ani její přílohy nebo sdělit jejich

obsah třetí osobě; prosím, v takovém případě kontaktujte odesílatele a smažte tuto zprávu a veškeré její přílohy z Vašeho systému. Jakékoliv projevy vůle obsažené v této zprávě nebo jejích přílohách nejsou závazné a nezakládají jakýkoliv smluvní vztah s příjemcem, pokud není mezi odesílatelem a příjemcem dohodnuta forma uzavření smlouvy prostřednictvím elektronických prostředků komunikace na dálku.

From: stepan.vrstala@akmazel.cz <stepan.vrstala@akmazel.cz>
Sent: Tuesday, January 7, 2025 10:53 AM
To: 'Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10)' <Karolina.Gotzova@praha10.cz>
Subject: RE: Žádost o posunutí termínu plnění

Vážená paní Götzová,

děkuji za promptní vyhovění naší žádosti.

S pozdravem

Štěpán Vrštala

MAZEL
PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Mgr. Štěpán Vrštala

Trvale spolupracující advokát

M: [+420 725 943 213](tel:+420725943213)

T: [+420 223 554 176](tel:+420223554176)

E: stepan.vrstala@akmazel.cz

Belgická 276/20, 120 00 Praha 2

www.akmazel.cz

f in

Tato zpráva a její případné přílohy jsou důvěrné. Odesílatelem této zprávy je advokát zapsaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Pokud nejste zamýšleným příjemcem, nesmíte kopírovat tuto zprávu ani její přílohy nebo sdělit jejich obsah třetí osobě; prosím, v takovém případě kontaktujte odesílatele a smažte tuto zprávu a veškeré její přílohy z Vašeho systému. Jakékoliv projevy vůle obsažené v této zprávě nebo jejích přílohách nejsou závazné a nezakládají jakýkoliv smluvní vztah s příjemcem, pokud není mezi odesílatelem a příjemcem dohodnuta forma uzavření smlouvy prostřednictvím elektronických prostředků komunikace na dálku.

From: Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10) <Karolina.Gotzova@praha10.cz>
Sent: Monday, January 6, 2025 3:35 PM
To: stepan.vrstala@akmazel.cz
Subject: RE: Žádost o posunutí termínu plnění

Vážený pane magistře,
žádost o posunutí termínu akceptujeme.

S pozdravem,

Bc. Karolina Götzová
Odbor hospodářské správy
Vedoucí odboru

Tel.: +420 267 093 404

Mobil: +420 608 823 977

e-mail:

karolina.gotzova@praha10.cz

www.praha10.cz

Úřad městské části Praha 10

**Vinohradská 3218/169, 100
00 Praha 10**

From: stepan.vrstala@akmazel.cz <stepan.vrstala@akmazel.cz>
Sent: Monday, January 6, 2025 9:35 AM
To: Götzová Karolina (ÚMČ Praha 10) <Karolina.Gotzova@praha10.cz>
Subject: Žádost o posunutí termínu plnění

Vážená paní Götzová,

dovolte mi se na Vás obrátit s žádostí o posunutí termínu vyhotovení právního stanoviska na základě objednávky č. O1/91/2024/0485, o 14 dnů.

Námi navrhovaný nový termín zaslání stanoviska je **29. 1. 2025**. Toto posunutí bychom velmi ocenili, neboť nám umožní zajistit maximální kvalitu a preciznost zpracování dokumentu. Pokud by Vám tento návrh změnu termínu nevyhovoval, prosím, dejte mi vědět, abychom mohli společně nalézt vhodné řešení.

Předem děkuji za Vaše pochopení a vstřícnost. V případě dotazů či dalších informací mě neváhejte kontaktovat na níže uvedeném telefonním čísle.

S pozdravem

Štěpán Vršťala

MAZEL
PARTNEŘI
Advokátní kancelář

Mgr. Štěpán Vršťala

Trvale spolupracující advokát

M: [+420 725 943 213](tel:+420725943213)

T: [+420 223 554 176](tel:+420223554176)

E: stepan.vrstala@akmazel.cz

Belgická 276/20, 120 00 Praha 2

www.akmazel.cz

Tato zpráva a její případné přílohy jsou důvěrné. Odesílatelem této zprávy je advokát zapsaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Pokud nejste zamýšleným příjemcem, nesmíte kopírovat tuto zprávu ani její přílohy nebo sdělit jejich obsah třetí osobě; prosím, v takovém případě kontaktujte odesílatele a smažte tuto zprávu a veškeré její přílohy z Vašeho systému. Jakékoliv projevy vůle obsažené v této zprávě nebo jejích přílohách nejsou závazné a nezakládají jakýkoliv smluvní vztah s příjemcem, pokud není mezi odesílatelem a příjemcem dohodnuta forma uzavření smlouvy prostřednictvím elektronických prostředků komunikace na dálku.

FAKTURA – DAŇOVÝ DOKLAD

59/025

Dodavatel:

Mazel a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.
Belgická 276/20
Vinohrady
12000 Praha 2

DIČ: CZ08164258
IČO: 08164258

Společnost je zapsána v obchodním rejstříku vedeném
Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 314023.

Banka: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.
SWIFT / BIC: BACXCZPP
IBAN: CZ29 2700 0000 0012 0894 8006
Číslo účtu: 1208948006/2700

Konstantní symbol: 0308
Variabilní symbol: 59025
Forma úhrady: převodem

DIČ: CZ00063941
IČO: 00063941
Klient: 0444/2024/145

Městská část Praha 10
Vinohradská 3218/169
Strašnice
10000 Praha 10
Česká republika

Datum vystavení: 4. 3. 2025
Datum uskutečnění zdanitelného plnění: 28. 2. 2025
Datum splatnosti: 3. 4. 2025

Fakturujeme Vám za poskytování právních služeb dle objednávky č. 01/91/2024/0485.

	Základ	Sazba DPH
30:00 hod. à 1 800,00 CZK	54 000,00 CZK	21 %
Celkem bez DPH	54 000,00 CZK	
DPH	11 340,00 CZK	
Celkem k úhradě	65 340,00 CZK	

MC Praha 10
Doručeno: 04.03.2025
P10 – 156756/2025

listy: přílohy: 2 sv.příloh:

Rekapitulace DPH v CZK

Základ	Sazba DPH	DPH	Včetně DPH
54 000,00	21 %	11 340,00	65 340,00

QR platba

Razítko / Podpis:

Seznam provedených činností

Datum	Popis	Doba trvání	Účt. doba	Zadavatel	Sazba	Celkem
Právní stanovisko k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím						
13. 12. 2024	Úvodní prostudování zasláných podkladů klientem	0:30	0:30		1 800,00	900,00
13. 12. 2024	Interní projednání podkladů zasláných klientem, identifikace základních bodů stanoviska, telefonické projednání zadání se zástupcem klienta	1:00	1:00		1 800,00	1 800,00
16. 12. 2024	Prostudování zasláných podkladů klientem, související právní rešerše, interní projednání dalšího postupu	1:30	1:30		1 800,00	2 700,00
2. 1. 2025	Rešerše relevantní judikatury, příprava právního stanoviska	5:00	5:00		1 800,00	9 000,00
5. 1. 2025	Sepis právního stanoviska	2:00	2:00		1 800,00	3 600,00
6. 1. 2025	Sepis právního stanoviska	3:00	3:00		1 800,00	5 400,00
7. 1. 2025	Sepis právního stanoviska	3:00	3:00		1 800,00	5 400,00
24. 1. 2025	Sepis právního stanoviska	5:00	5:00		1 800,00	9 000,00
6. 2. 2025	Analýza rozhodovací praxe klienta a nadřízeného orgánu dle rozhodnutí poskytnutých klientem	2:00	2:00		1 800,00	3 600,00
7. 2. 2025	Sepis právního stanoviska	3:00	3:00		1 800,00	5 400,00
10. 2. 2025	Sepis právního stanoviska	3:00	3:00		1 800,00	5 400,00
11. 2. 2025	Finalizace stanoviska	1:00	1:00		1 800,00	1 800,00
	Celkem (bez DPH)	30:00	30:00			54 000,00
	Celkem (bez DPH)	30:00	30:00			54 000,00

Všechny uvedené částky jsou bez DPH.